

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

2. Modestia in faventiore fortuna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

verit indulgentiâ? Fecit id suo maximo malo Niobe. Sapienter monet Poëta

----- Et felicissima matrum
Dicta foret Niobe, si non sibi visa fuisset.

Et quænam hujus, quamvis reginæ, tamen mulierculæ & superstitionibus devotæ, adversus superos insultatio?

Cladibus, exclamat, Saturnia, pascere nostris,
Pascere, & hanc pestem specta crudelis ab alto.

Ita Julianus ille, nomen infame Cæsarum, à sacris Christianis apostata, missâ cœlitus hasta faucibus, sanguine de vulnere, cava manu hausto, & in aërem sparso, blasphemus exclamavit: *Vicisti Galilæe, vicisti!* & simul impium ac impurum ad Tartara spiritum evomuit. Atque hoc est, pugnare cum Superis, quos vana quoque Gentium religio nunquam impunè contempsit; cùm natura dictante, colendus sit, qualemcunque demum Deum sive ignorantia, sive malitia sibi finxerit.

II. (b) Deinde Niobes è fabula discimus, in rebus prosperis animo nostro moderari, & cùm simus homines, supra homines non tollere cervicem. Exempla moderationis hujus insignia sunt Agathocles Siciliae rex, è filio figuli, qui canabat vasis testaceis, ut meminisset generis, unde oriundus erat. Sic Perses vex Macedoniae, cùm subito irumpentibus Romanis, jam in conspectum venisset hostis, ipse, quamquam regiae majestatis retinentissimus in templum confugit, liberòsque admonuit suos, ut Fortunam, cui tantum liceret, revererentur. Florus lib. 2. c. 12. Ante hunc Philippus Macedo, Alexandri M. parens post Athenienses & Thebanos insigni prælio victos, non tamen in convivio risit; non ludos inter epulas adhibuit; non coronas aut unguenta sumpsit; & quantum in illo fuit, ita vicit, ut victorem nemo sentiret, sed nec Regem se Græciæ, sed Ducem appellari jussit. Atque ita tacitam lætitiâ, & dolorem hostium temperavit, ut neque apud suos exultasse, neque apud victos insultasse videretur. Justinus lib. 9.

III. (c) Et hæc de modestia virorum; non item feminarum, quarum ducem & antesignanam Nioben, denique superbia sua ad ultimam calamitatem adegit, unde Poëta.

Hæc, quantum hæc Niobe, Niobe distabat ab illa,
Quæ modò Latois populum submoverat aris;
Et mediam tulerat gressus resupina per urbem,
Invidiosa suis!

Y 3

Qualis

(b) Modestia virorum in faventiore fortuna. (c) Niobe exemplum arrogantis femina.